

A beteglátogatás 10 parancsolata:

- 1.** Első feladat, hogy a beteget **megszólaltassam és kibeszéltessem**, hogy én jól meghallgathassam. Közben lehet, hogy ki kell bírnom a CSEND tehetetlenségének érzését is.
- 2.** Addig hallgatom a beteget, amíg **saját megoldását** ki nem mondja.
A beszélgetést segítheti egy jókor feltett kérdés, érdeklődés, ha az nem kíváncsiság vagy faggatózás.
- 3.** A **saját problémáim**, amik közben eszembe jutnak, **csöndben** maradnak *(nincsenek itthon!)*.
Ha a kórházba érkezéskor zsonganak bennem a saját nehézségeim, azt a lelkigondozói szobában leteszem, hogy a betegágy mellett befogadóképpen és nyugodtan ülhessek.
- 4.** Akkor tudok a beteglátogatásban igazán jelen lenni, ha a **saját családomban is megélem** az elfogadást, a szeretetet és a békességet.
(ez azért fontos, hogy a beteglátogatásban ne a saját meg nem élt örömeimet keressem.)
- 5.** A **beteget tisztelem meg** azzal, hogy tiszta, szép köpenyben látogatok meg, a szolgálat szellemiségének és a koromnak megfelelő alöltözetben.
- 6.** Csak akkor használok **vallásos jelképet, tettet**, ha biztos, hogy a beteg is igényli, neki is ugyanazt jelenti, mint nekem.
- 7.** Az önkéntes beteglátogatás nem azt jelenti, hogy akkor megyek a kórházba, ha nincs más dolgom, hanem a **fogadalmamhoz hűen, rendszeresen** látogatok.
(aktuális életállapot megváltozása után fontos az „újra tervezés” és a hűséges újratekzés.)
- 8.** Beteglátogatásaimért **nem tarthatok igényt** előnyökre a kórházban.
- 9.** A beteglátogatás végén **ki érzi jól és megsegítve magát**: én vagy a beteg?
- 10.** Keresztény látogatóként elengedhetetlen, hogy a találkozásokat **átengedjük a Jóistennek**, hogy Ő formálja tovább a beteg életét.

A Jóisten segítsen bennünket ezen lelkiesség mentén jelen lenni!